

Пасланне Св.Юды

(1-25)

1

Юда, слуга Езуса Хрыста, брат Якуба, — пакліканым, якіх умілаваў Бог Айцец і захаваў Езус Хрыстус.

2

Няхай памножацца ў вас ласка, спакой і любоў.

3

Умілаваныя, з усёй руплівасцю пішу вам пра нашае супольнае збаўленне. Я палічыў неабходным заахвоціць вас змагацца за веру, раз перададзеную святым.

4

Бо закраліся між вас нейкія людзі, здаўна прызначаныя на гэтае асуджэнне, бязбожнікі, якія ласку Бога нашага замянілі на разбэшчанасць і выракаюцца адзінага Валадара і нашага Пана, Езуса Хрыста.

5

Хачу нагадаць вам, хоць вы ўсё ведаеце, што Пан вывеў народ з зямлі егіпецкай, а тых, хто не паверыў, знішчыў.

6

Анёлаў, якія не захавалі сваёй годнасці і пакінулі сваё жыллё, трымае ў вечных путах у цемры аж да вялікага суднага дня.

7

Як Садома і Гамора, і навакольныя гарады, што таксама жылі ў распусце і пажадлівасці іншага цела, сталіся прыкладам пакарання вечным агнём.

8

Тое ж будзе і з гэтымі мройнікамі, якія апаганьваюць цела, адкідаюць Божую ўладу, зневажаюць нябесныя істоты.

9

Нават арханёл Міхал, калі гаварыў з д'яблам, спрачаючыся за цела Майсея, не адважыўся вынесці прысуд знявагі, але сказаў: «Няхай Пан цябе пакарае!»

10

А гэтыя зневажаюць тое, чаго не ведаюць, а што, як неразумныя жывёлы, па прыродзе ведаюць, тым сябе знішчаюць.

11

Гора ім, бо пайшлі шляхам Каіна. Дзеля ўзнагароды Балаама
ўчынілі ашуканства і загінулі як узбунтаваны Карэй. На вашых гасцінах любові
яны — ганьба, банкетуюць з вамі без страху, дагаджаючы сабе!

12

Гэта аблогі

бязводныя, што вецер ганяе, гэта восеньскія дрэвы, бясплодныя, цалкам
засохлыя і выкаранёныя,

13

гэта дзікія хвалі марскія, што пеняцца сваім сорамам,
зоры блукаючыя, для якіх змрок цемры наўвекі накіраваны.

14

Прарочыў пра іх Энох, сёмы пасля Адама, кажучы: «Вось прыйшоў Пан з
мірыядамі святых,

15

каб учыніць суд над усімі і дакарыць кожнага за ўсе ўчынкі
бязбожнасці і за ўсе жорсткія словы, сказаныя супраць Яго безбожнымі
грэшнікамі».

16

Яны заўсёды наракаюць, скардзяцца на лёс, паступаюць паводле
сваёй пажадлівасці, а вусны іхнія гавораць пыхліва і лісліваць іншым дзеля
сваёй карысці.

17

Вы ж, умілаваныя, памятайце словы, сказаныя раней апосталамі нашага
Пана Езуса Хрыста,

18

які кажа вам, што ў апошнія часы з'яўяцца насмешнікі,
якія будуць паступаць паводле сваіх безбожных жаданняў.

19

Гэта тыя, хто сее

падзелы, кіруюцца інстынктамі і не мае Духа.

20

Але вы, умілаваныя, умацоўвайце сябе на падмурку найсвяцейшай веры
вашай і маліцеся ў Духу Святым.

21

Захоўвайце сябе ў любові Божай і чакайце
міласэрнасці нашага Пана Езуса Хрыста дзеля жыцця вечнага.

22

Да адных, што

сумняваюцца, будзьце міласэрныя;

23

другіх ратуйце, выходзіваючы з агню;

яшчэ іншым спачувайце асцярожна, ненавідзячы нават вопратку, апаганеную
целам.

24

А таму, хто можа зберагчы вас ад падзення і паставіць перад абліччам
славы сваёй беззаганнымі і радаснымі,

25

Богу адзінаму, Збаўцы нашаму, праз

Езуса Хрыста, нашага Пана — слава, веліч, панаванне і ўлада перад усімі
вякамі, цяпер і на ўсе вякі вечныя. Амэн.

© Канферэнцыя Каталіцкіх Біскупаў у Беларусі